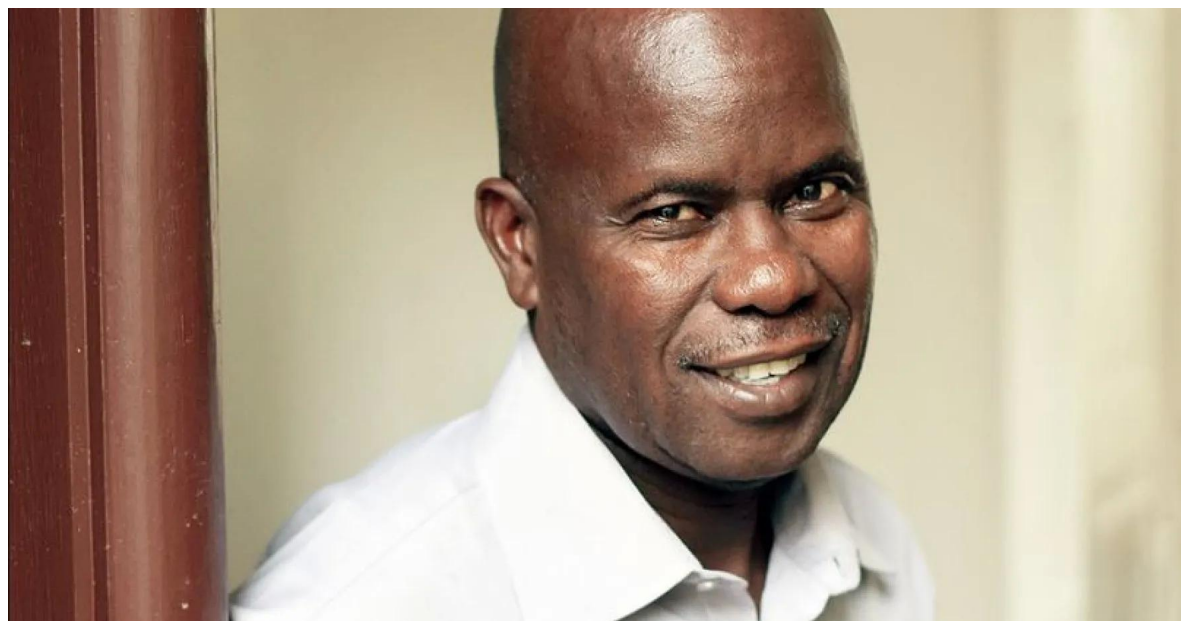

„Zachraňujeme křesťany z muslimského otroctví“

- CZ24 News | 22. prosince 2022

SÚDÁN: Pouhých několik tisíc kilometrů od nás, totiž v subsaharské Africe, mají lidé úplně jiné problémy, než muka vybírání mezi Danuší Nerudovou a Petrem Pavlem. Nejmladší stát světa, Jižosúdánská republika, se od Súdánu odtrhl v roce 2011, avšak teprve před dvěma lety země došla určitého klidu. Odtržení tohoto území je příběhem osamostatnění křesťanských kmenů a obranným reflexem proti islamizaci ze strany většinově arabského Súdánu (někdy severního Súdánu).

Následkem opakovaných válek má dvanáctimilionový Jižní Súdán početnou diasporu ve světě, jak dobrovolnou, tak nedobrovolnou. Tu druhou tvoří několik desítek tisíc otroků, kteří byli přes vnitrosúdánskou hranici odvezeni do arabských částí země v 80. a 90. letech a pořád tam v nedůstojných podmínkách žijí. **Franco Majok** řídí z Jižního Súdánu jako klíčová osoba vyvádění otroků zpátky na svobodu. Je projektovým manažerem Křesťanské mezinárodní solidarity (CSI).

Odhaduje se, že z jihu Súdánu unesli muslimové na 100 tisíc lidí. Únosci se přirozeně zaměřovali hlavně na mladé muže a ženy. Nebylo výjimečné, že staré po přepadu vesnice pozabíjeli. Zapálili domy, dobytek odvěkli. Byla to součást předem promyšlené strategie, že se Dinky ztrátou dobytka a demolicí vesnic podaří oslabit natolik, aby kapitulovali a přestoupili na islám. Kapitulace, to je podstata islámu. Samo slovo islám znamená podrobit se, říká Franco Majok. Foto: Jan Zatorsky

„Odhaduje se, že z jihu Súdánu unesli muslimové na 100 tisíc lidí. Únosci se přirozeně zaměřovali hlavně na mladé muže a ženy. Nebylo výjimečné, že staré po přepadu vesnice pozabíjeli. Zapálili domy, dobytek odvěkli. Byla to součást předem promyšlené strategie, že se Dinky ztrátou dobytka a demolicí vesnic podaří oslabit natolik, aby kapitulovali a přestoupili na islám,“ říká **Franco Majok** v rozhovoru pro Týdeník Echo.

Franco, vyprávějte nejdřív něco o sobě. Narodil jste se před občanskou válkou.

Před druhou občanskou válkou, ale uprostřed té první. Narodil jsem se v jižním Súdánu roku 1963. Přesné datum neznám. Měl jsem čtyři bratry, tři z nich pořád žijí, jeden zemřel právě v občanské válce. Ta první byla v letech 1955 až 1972. Hodně se na mně podepsala. V sedmi letech jsem uprchl do Konga (*myšlena Demokratická republika Kongo – pozn. red.*). Tam jsem jako malé dítě, úplně odloučený od rodiny, prožil dva roky. Byl jsem ve skupině uprchlíků, kterou podporoval Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. Zřídili pro nás utečenecký tábor, kde jsme dostávali jídlo a šaty. Dokonce pro nás v druhém roce otevřeli školu. Když první občanská válka skončila, to bylo v roce 1972, OSN nás dopravila zpátky na jih Súdánu. A já jsem pokračoval na základní škole. Druhá válka z roku 1983 mě zastihla na střední. Povedlo se mi utéct nejdřív do Chartúmu a odtamtud do Egypta. V Káhiře jsem se oženil, nakonec jsme se se ženou dostali do Spojených států.

Ta první občanská válka vypukla mezi křesťany a muslimy, nebo mezi různými znepřátelenými kmeny?

Čistě mezi křesťany a muslimy. Ale nebyla to ještě tak úplně válka za sjednocení jižního Súdánu, spíš snaha se prostě oddělit od muslimů. Ta válka se nevyvíjela dobře. Většina okolního světa váhala nás podpořit. Zájmy Ameriky a Západu byly tehdy jinde. Jediný stát, odkud jsme dostali nějakou podporu, byl Izrael, a to teprve v roce 1970. Přece jen se podařilo podepsat mírovou dohodu. O devět roků později, v roce 1983, jak už jsem zmínil, vypukla druhá občanská válka. Od té první se lišila daleko větší brutalitou, zahynuly v ní na dva miliony lidí. Severní Súdán byl velmi dobře vyzbrojen. Válce bezprostředně předcházely pokusy režimu v Chartúmu aplikovat islámské právo šaría i na nemuslimy. Křesťané z jihu z toho samozřejmě šťastní nebyli. V téže době byla na jihu objevena ropa, kterou vláda chtěla stahovat k sobě na sever a prodávat dál.

To kvůli ropě byla ta druhá válka brutálnější?

Taky, ale hlavně sever válku pojal jako džihád, svatý boj proti nevěřícím. A v rámci džihádu centrální vláda ponoukala dva arabské kmeny z oblasti kolem hranice mezi muslimskou a křesťanskou částí země, aby jejich bojovníci vyráželi přes hranici na jih, přepadali vesnice, ničili domy a násilím odváděli lidi do otroctví. Tyto dva kmeny za vznik fenoménu otroctví v jižním Súdánu nesou bezprostřední odpovědnost.

Unášejí pořád?

Už ne. Ovšem pořád drží v zajetí desítky tisíc křesťanů a nemuslimů (*takto jsou označováni nekřesťanští animisté – pozn. red.*), kteří se v jejich moci ocitli během 80. a 90. let. Únosy byly zastaveny až v roce 2004, kdy byl podepsán mír a druhá občanská válka skončila.

[ZDROJ](#)